

Bemærkninger til forslaget

Begrundelse

Godkendelser af stoffer i fødevarer og almindelige brugsprodukter, regler for hold og transport af dyr og mange andre regler på miljø-, sundheds- og dyrevelfærdsområdet er harmoniseret i EU af hensyn til EU's indre marked, der angiveligt skal give lige betingelser for producenter i EU.

På grund af EU er det derfor ikke tilladt i Danmark at indføre forbud mod f.eks. bromerede flammehæmmere i elektriske apparater, c-vitamin i vingummibamser, ftalater i bideringe eller nitrit i spegepølse, selv om vi her i landet vurderer, at disse stoffer eller tilsætninger er skadelige.

EU's indre marked, hvor fri bevægelighed for varer er vigtigere end sundhed for børn og andre mennesker, forhindrer med andre ord Danmark i at indføre skrappe miljøstandarder end dem, der gælder i EU, fordi dette af EU bliver opfattet som konkurrenceforvridning og som en teknisk handelshindring.

Vi tillader derfor en masse stoffer i vores mad og omgivelser, som burde have været forbudt for længst.

Nyliberalistisk ideologi bliver dermed i EU vigtigere end menneskers sundhed og almindelig sund fornuft. Det er heller ikke tilladt at indføre skrappe regler for dyretransporter, for i EU er heste, grise, køer og får lige så meget en vare som en pose pasta. Og at kræve, at dyrene som udgangspunkt skal køres til det nærmeste slagteri, eller at indføre veterinære grænser (se nedenfor) vil blive dømt til at være en konkurrenceforvridende foranstaltning.

Vi skal ikke acceptere, at EU er en bremse for at indføre de bedste miljøregler. Derfor bør det danske Folketing og alle andre parlamenter i EU arbejde ud fra princippet om »retten til at gå foran«, dvs. retten til at indføre bedre standarder end dem, der gælder i EU. Dermed ligestilles behovet for eksempelvis et bæredygtigt miljø, en sund befolkning og en ordentlig dyrevelfærd med behovet for international handel på tværs af grænser.

Nedenfor er fem kendte eksempler på, at EU med reglerne i dagens indre marked tvinger lande til at ac-

ceptere ringere standarder inden for forbrugerbeskyttelse, kemikalier, fødevarer og dyretransporter.

1) EU underkender dansk forbrugerbeskyttelse

EF-Domstolen afsagde den 10. januar 2006 en dom, som vil indebære en klar underkendelse af dansk lovgivning, når det handler om forbrugerbeskyttelse. Sagen handler om, hvorvidt det er producent eller leverandør, som forbrugeren kan gå til med en klage over en defekt vare. Dommen siger, at det er producenten, der har ansvaret, da producenten som regel er den store fisk i forhold til leverandøren. Men dommens reelle taber bliver hverken producent eller leverandør. Dommens taber bliver forbrugerne, som får meget sværere ved at klage over en defekt vare i fremtiden.

Sagen handler i korte træk om, at en forbruger i 1998 købte en bakke æg i Bilka, som viste sig at være inficeret med salmonella, hvorfor forbrugeren blev syg. Forbrugeren sagsøgte herefter leverandøren – Bilka – og byretten dømte Bilka til at betale skadeserstatning til forbrugeren. Dette som følge af, at dansk lovgivning hidtil har opereret med, at leverandøren kan holdes ansvarlig: Danske forbrugere har kunnet gå derhen, hvor de har købt en defekt vare, med en klage.

Bilka ankede dommen til Vestre Landsret. Vestre Landsret valgte at indhente et svar fra EF-Domstolen på spørgsmålet om, hvorvidt byrettens afgørelse var i strid med et EF-direktiv fra 1985 (Direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985). Svaret var, at den danske regel om leverandøransvar ikke er forenelig med EF-direktivet. På denne baggrund må Vestre Landsret nu træffe sin afgørelse.

Da man i 1985 skulle implementere direktivet om produktansvar, var man fra dansk side opmærksom på, at der kunne opstå problemer i forhold til dansk lovgivning, der som nævnt opererer med et leverandøransvar. Man fastholdt leverandøransvaret. Sagen blev rejst i Ministerrådet, og der ligger en erklæring fra Ministerrådet, som siger, at den danske regel om leverandøransvar ikke vil blive påvirket af direktivet. Denne ministerrådserklæring har dommen fra januar